

دوره دستیاری یا همان رزیدنتی فراز و نشیب‌ها و فشارهای مخصوص به خود را دارد. کشیک‌های طولانی، فشارهای روحی و روانی، بعضاً روند معیوب فشار سال بالایی‌ها و استادان و حتی تعهد خدمت بدون حمایت قانونی و بیمه و نداشتن حقوق کافی همه‌ومه شرایط دوره دستیاری را سخت می‌کنند و با توجه به آمار ورودی سال‌های اخیر به دوره دستیاری، ورودی رشته‌های مختلف دوره دستیاری مانند بیهوشی، اطفال و طب اورژانس به‌شدت کاهش یافته است. هر سال دستیاران رشته‌های مختلف برای ورود به سال بالاتر آزمون ارتقا دارند. حداقل نمره در سال اول ۶۵، سال دوم ۷۵، سال سوم ۸۵ و سال چهارم ۹۵ است. این آزمون ۱۵۰ سؤال دارد. اگر افراد شرکت‌کننده در آزمون سال اول حداقل ۶۵ سؤال را درست جواب ندهند، نمی‌توانند به مرحله بعدی ارتقای دستیاری پزشکی راه یابند، با وجود این اما فعالیت درمانی خود را ادامه می‌دهند و می‌توانند سال بعد دوباره در آزمون شرکت کنند تا نمره لازم را کسب کنند.

همچنین پس از اتمام دوره دستیاری، پیش از آغاز طرح خدمت؛ دستیاران آزمون گواهینامه دارند. آزمون گواهینامه، مجوز آغاز به فعالیت درمانی دستیاران به‌عنوان متخصصان رشته‌های خودشان است. آزمون مورد نیز مختص به افرادی است که قصد دارند هیئت‌علمی شوند یا برای فلوشیپ و تحصیل در دوره فوق‌تخصص شرکت کنند. فرودین امسال وزارت بهداشت اعلام کرد آزمون گواهینامه و دانشنامه مورد تخصصی همزمان با هم برگزار خواهد شد، یعنی قرار بر این شد که چهل وچهارمین آزمون گواهینامه، هم‌زمان با سی‌ونهمین آزمون دانشنامه فوق‌تخصصی و هفتادودومین دوره دانشنامه تخصصی پزشکی در ۶ شهریورماه برگزار شوند. این در حالی بود که به گفته فعالان صنفی براساس قانون، وزارت بهداشت یک سال پس از اعلام بخشنامه‌های جدید می‌تواند فرایند اجرای آن‌ها را آغاز کند. از سوی

دیگر پس از آغاز جنگ ۱۲ روزه و حضور دستیاران در بیمارستان‌ها و آمادهباش بیمارستان‌ها در حالت جنگی، دستیاران سال ماقبل آخر درخواست داشتند آزمون ارتقا به تعویق بیفتد. در نهایت ۲۰ تیر ماه در اطلاعیه‌ای اعلام شد: «آن دسته از دستیاران سال آخر که مشمول شرکت در آزمون ارتقا(سال ماقبل آخر) و گواهینامه در یک سال هستند و دوره تخصصی خود را حداکثر تا پایان دی‌ماه ۱۴۰۴ به پایان می‌رسانند می‌توانند صرفاً در آزمون گواهینامه شرکت نمایند. بدیهی است کسب حدنصاب قبولی در آزمون برای فارغ‌التحصیلی الزامی است، همچنین آن دسته از دستیاران سال آخر که تا زمان برگزاری

آزمون ارتقا موفق به دفاع از پایان‌نامه خود نشده‌اند، می‌توانند تا اول شهریور ۱۴۰۴ از پایان‌نامه خود دفاع نمایند. جهت اطمینان خاطر دستیاران محترم، لازم است اعلام شود که وزارت بهداشت و کلیه دانشگاه‌های علوم پزشکی، با درک عمیق از شرایط ویژه کشور، مراقب وضعیت فراگیران در تمامی ابعاد آموزشی، روانی و حرفه‌ای هستند و آزمون‌ها را با در نظر گرفتن شرایط، به‌صورت متناسب و مسئولانه برگزار خواهند کرد. لذا به دانشجویان و دستیاران عزیز برای اعلام می‌کنیم نگران نباشند و در کمال آرامش فقط درس بخوانند؛ این بزرگ‌ترین کمک به آینده ایران سرافراز است.» با وجود وعده وزارت بهداشت برای ادغام آزمون ارتقای سال ماقبل آخر با آزمون گواهینامه و بودرد اما تنها ۴۰ ساعت مانده به برگزاری آزمون و یک هفته پیش از اربعین حسینی، آموزش دانشگاه‌ها دستیاران تخصصی تماس گرفته بودند و از آن‌ها خواسته بودند برای آزمون ارتقای خودشان را به دانشگاه برسانند. این درحالی‌بود که بعضی از افراد، برای زیارت اربعین خارج از ایران بودند و شرایط دسترسی به بلیت مراکز استان‌های مختلف یا تهران به دلیل تردد اکثر اتوبوس‌ها به پایانه‌های مرزی، سخت بود. با وجود این اما افراد برای برگزاری آزمون ارتقا، خودشان را به دانشگاه‌ها رسانده بودند. بی‌برنامگی بعدی وزارت بهداشت، در اعلام نتایج آزمون ارتقا بود. درحالی‌که دستیارهای سال چهارم، منتظر نتایج خود برای شرکت در آزمون گواهینامه و بودرد بودند، توسط هیئت مورد مبهم اعلام شد، یعنی بدون انتشار کارنامه، وزارت بهداشت تنها به اعلام مردودی و قبولی اکتفا کرده بود. با توجه به قول مساعادت وزارت بهداشت به دستیاران، آزمون گواهینامه و بودرد تخصصی در یک امتحان تجمع شده بود. عموماً آزمون گواهینامه مرور علمی دستیاران در چهار سال تحصیل در رشته‌هایشان است. اما آزمون بودرد تخصصی به دلیل ورود به‌عنوان هیئت علمی و فلش‌شیپ (دستیاری فوق‌تخصصی) از سطح علمی بالاتری برخوردار است. در سمت دیگر ماجرا درحالی‌که وزارت بهداشت در اطلاعیه رسمی خود قول همیاری و کمک به دستیاران را داده بود اما در یک بدعه‌دی دیگر، سؤالات آزمون گواهینامه و بودرد تخصصی توسط هیئت بودرد طراحی شده بود. همین امر باعث شد آزمون گواهینامه و بودرد تخصصی بیش از ۳۰۰ مردودی داشته باشد. این درحالی است که در سال‌های گذشته، یعنی وقتی که آزمون گواهینامه به‌صورت جداگانه برگزار می‌شد، از تمامی رشته‌ها نهایتاً ۳۰ مردودی داشت. برخی شرکت‌کنندگان در آزمون گواهینامه و بودردتخصصی، از طریق سؤالات پاسخ‌نامه منتشر شده و با تخمین تعداد سؤالات پاسخ داده شده، به تناقضات دیگر وزارت بهداشت در برگزاری این دو آزمون رسیده‌اند. ازآنجاکه از این آزمون نیز هیچ کارنامه‌ای منتشر نشده، برخی‌ها مدعی شده‌اند با نمره ۶۵ قبول شده‌اند و برخی دیگر با نمره ۸۵ مردودند. این روزها دستیاران برای بدعه‌دی وزارت بهداشت و عدم شفافیت در اعلام مردودی و قبولی‌ها مقابل این وزارتخانه تجمع می‌کنند. از سوی دیگر، درحالی‌که هنوز نتایج رسمی نشده اما برخی آموزش‌های دانشکده‌ها از رزیدنت‌های مردود شده خواسته‌اند تا به کشیک‌های خود در بیمارستان بازگردند. پرسشی که در این میان وجود دارد، این است که اگر رزیدنت‌های مردود شده، بار علمی کافی برای ورود به دوره طرح را ندارند، پس چرا باید یک سال دیگر در بیمارستان‌ها کشیک بگذرانند؟ از سوی دیگر اگر برای گذراندن کشیک‌های جدید بار علمی لازم را دارند، چرا به این رزیدنت‌ها اجازه گذراندن طرح و سپس شرکت در آزمون گواهینامه سال بعد را نمی‌دهید؟ این‌ها همه تناقضات و پرسش‌هایی است که رزیدنت‌های جوان مردود شده دارند.

وزارت بهداشت اعلام کرد آزمون ارتقا صلاحیت کافی برای سنجش علمی ندارد

علی شاهسون، نماینده رزیدنت‌های معترض به آزمون در خصوص آزمون رزیدنتی گفت: «هر سال یک آزمون به نام ارتقا برگزار می‌شود. این آزمون مخصوص دانشجویانی است که وارد دوره تخصص رزیدنتی شده‌اند. برای اینکه رزیدنت‌ها بتوانند به سطح بالاتر ارتقا پیدا کنند، باید در این آزمون شرکت کنند و آن را بگذرانند. در پنج، شش سال اخیر، این آزمون به‌صورت تجمعی برگزار می‌شد، یعنی رزیدنت‌های سال اول، دوم و سوم همگی با هم امتحان می‌دادند، چون معمولاً طول دوره‌های تخصصی چهار

وزارت بهداشت برخلاف وعده‌ای که به دستیاران تخصص داد، در امتحان گواهینامه همکاری نکرد

آزمونی برای فرسودن رزیدنت‌ها

آمار اعلامی از مردودی‌ها و قبولی‌ها اصلاً شفاف و واضح نبوده است

وی در ادامه با توضیح این نکته که آمارهای اعلامی توسط مسئولان با مشکل اساسی‌ای مواجه بود، می‌افزاید: «نکته دیگر فقدان آمار رسمی است. اگرچه در فضای مجازی گزارش‌ها و آمار غیررسمی منتشر شد، اما هیچ آمار رسمی و تفصیلی‌ای مثلاً تعداد قبول‌شدگان و مردودشدگان در هر رشته منتشر نشد. به‌صورت غیررسمی گفته شد که میزان مردودی که در سال گذشته محدود و اندک بود، امسال بسیار افزایش یافته است. برای نمونه، در رشته قلب و عروق پارسال تعداد مردودی‌ها در سال چهارم حدود ۳ الی ۵ نفر گزارش شده بود، اما امسال این عدد به حدود ۲۸ نفر رسید. در برخی گزارش‌های غیررسمی نیز عنوان شده که در رشته داخلی حدود ۱۸۰ نفر از سال چهارم مردود شدند. جمع این گزارش‌ها نشان می‌دهد که مجموع ریزش‌ها از حدود ۳۰ نفر در سالال گذشته به حدود ۳۸۰ نفر رسیده است. این ارقام غیررسمی‌اند و نیاز به اعلام رسمی دارند.»

مردم مناطق محروم از لاجات وزارت بهداشت متضرر می‌شوند

شاهسون در آخر بیان می‌کند: «مسئولان وزارتخانه مدعی‌اند که کمک شده است و قبل از این کمک، قبولی حدود ۵۲ درصد بوده، در حالی‌که سالال گذشته قبولی تا ۹۸ درصد گزارش می‌شد. این کاهش شدید قابل‌قبول نیست و پرسش‌های جدی درباره دلیل آن مطرح است؛ به‌ویژه وقتی که ادعا می‌شود وزارتخانه‌به‌نوعی به‌داوطلبان کمک‌کرده‌است، اما شفافیتی درباره‌میزان ونحوه این کمک‌ها وجود ندارد. از سوی دیگر، پاسخنامه‌ها منتشر نشدند. هر سال پاسخنامه‌داوطلبان‌روی سایت‌قرار می‌گرفت و داوطلبان می‌توانستند پاسخ‌های خود را با پاسخنامه مقایسه کنند؛ اما امسال پاسخنامه کامل منتشر نشد و فقط قبول و مردودی‌ها اعلام شد. این محروم‌کردن از حق اولیه بررسی پاسخ‌ها و نمرات باعث شد داوطلبان نتوانند متوجه‌شوند که کمک ادعایی چه‌میزان بوده و آیا واقعاً نمراتشان تغییر کرده یا خیر. انتشار پاسخنامه و نمرات فردی یک حق ابتدایی است؛ محروم‌کردن از این حق، سؤالات و ابهامات بیشتری ایجاد می‌کند. در مرحله اعتراض نیز زمان بسیار محدود بود؛ دانشجویان ظرف یک و نیم‌روز باید اعتراضات خود را ارسال می‌کردند. به‌عنوان نمونه، در رشته قلب و عروق برای حدود ۳۰ سوال اعتراض مستند مطرح می‌شد؛ اعتراضاتی که با ارجاع دقیق به صفحات و فصول کتاب‌ها و منابع علمی پشتیبانی می‌شدند.» وی می‌افزاید: «بچه‌ها هم این موضوع را نقل می‌کنند. اما هر بار که اعتراضی می‌شود، مسئولان فقط می‌گویند «ما کمک کردیم»، خب، از کجا باید بفهمیم واقعاً کمکی شده یا نه؟ بین دوستان ما در رشته‌های مختلف، چنین مواردی پیش آمده. یادتان است که گفتم نمره قبولی برای گواهینامه ۹۵ و برای برد ۱۰۵ است؟ یعنی از ۱۵۰ سؤال باید دست‌کم ۱۰۵ پاسخ درست داده شود. در یک رشته، فردی با نمره ۶۸ در آزمون گواهینامه قبول شده، در حالی‌که باید حداقل ۹۵ می‌گرفت یا با نمره ۸۴ در آزمون برد قبول شده است. اما در رشته‌ای دیگر، داوطلبی با نمره ۹۰ در آزمون گواهینامه رد شده است. این تناقض‌ها چه معنایی دارد؟ اگر قرار است کمکی صورت بگیرد، باید برای همه باشد، نه فقط برای عده‌ای خاص. مسئولان توپ‌را به زمین هیئت‌بودرد طرح‌ان سؤالات می‌اندازند و می‌گویند: «ما اجازه اضافه‌کردن نمره را نداریم؛ چون اگر نمره اضافه کنیم، همه در آزمون بودرد قبول می‌شوند.» پاسخ ما این است که همه قرار نیست قبول شوند یا فوق‌تخصص بخوانند و یا عضو هیئت علمی بشوند. بنابراین مخالفت با اضافه‌کردن نمره توجیهی ندارد. اگر نگرانید، راه‌حل ساده است؛ به‌جای اینکه نمره اضافه‌ای بدهید، حد نصاب قبولی گواهینامه را پایین‌تر بیاورید. مثلاً اگر تا حالا ۹۵ بوده، می‌تواند ۸۰ یا حتی ۷۰ شود. این‌گونه عدالت رعایت می‌شود.»

«ما جلسه‌ای هم با دکتر نفیسی در وزارتخانه داشتیم و توضیح دادیم که نزدیک به ۳۹۰ نفر از دستیاران که قرار بود مهر ماه فارغ‌التحصیل شوند، حالا معطل مانده‌اند. این یعنی ۳۹۰ متخصص به مناطق محروم و بیمارستان‌ها نرفته‌اند و اولین آسیب آن به مردم می‌رسد.»

شاهسون ادامه می‌دهد: «علاوه بر این، از نظر اقتصادی هم به‌ضرر وزارتخانه است. توضیح دادیم که دستیار متأهل قرار است از مهر ماه حدود ۳۰ میلیون تومان حقوق بگیرد؛ در حالی‌که همان‌اگر در به‌عنوان متخصص طرحی به منطقه‌ای محروم اعزام شُود، تنها ۱۵ میلیون تومان دریافت خواهد کرد. یعنی از نظر هزینه هم به نفع وزارتخانه است که این افراد سریع‌تر وارد طرح تخصصی شوند. با این وجود، دوستان حاضر به کوتاه‌آمدن نیستند. خبرهایی هم داریم که برخی اختلافات داخلی میان مسئولان وزارت بهداشت باعث شده این موضوع حل نشود. به‌طور کلی هم وزارت بهداشت به‌گونه‌ای عمل می‌کند که اگر در موضوعی کوتاه‌باید یا انعطاف نشان دهد، آن را به‌مزنله شکست می‌پندارد؛ و این الزاماً مربوط به شخص وزیر نیست، بلکه یک رویکرد کلی در وزارتخانه است.»

مسئله باعث شد بسیاری از رزیدنت‌ها امیدوار شوند که شرایط آسان‌تر خواهد بود؛ به‌ویژه کسانی که باید آزمون گواهینامه و بودرد را هم پشت سر می‌گذاشتند. از سوی دیگر، وزیر هم به‌صورت شفاهی و هم به‌صورت کتبی بارها قول داد شرایط دانشجویان درک می‌شود و وزارتخانه حامی آن‌ها خواهد بود. این وعده‌ها باعث شد دانشجویان با دلگرمی بیشتری آماده آزمون شوند و تصور کنند دست‌کم در آزمون گواهینامه با شرایط ساده‌تری روبه‌رو خواهند شد اما در عمل چنین نشد.»

۴۰ ساعت مانده به برگزاری آزمون اعلام شد که همه باید در آزمون ارتقا شرکت کنند

او افزود: «یکی از مشکلات جدی، بحث دو ارتقایی شدن بود. در سال‌های گذشته، اگر دانشجویی مثلاً در سال سوم موفق به کسب نمره ۸۵ برای ورود به سال چهارم نمی‌شد، باز هم می‌توانست وارد سال چهارم شود و سال بعد در آزمون گواهینامه شرکت کند. چون نمره بالاتر (۹۵) برای دریافت گواهینامه به‌طور ضمنی شامل آن نمره ۸۵ هم می‌شد. اما امسال، با تقبیک آزمون ارتقا و گواهینامه، شرایط متفاوت شد. قرار شد دانشجویان ابتدا آزمون ارتقا بدهند و در صورت قبولی، دوباره در آزمون گواهینامه شرکت کنند. این تصمیم فشار مضاعفی بر دانشجویان وارد کرد.»

وی در ادامه می‌افزاید: «در ابتدا وزارت بهداشت وعده داد که چنین چیزی اجرا نخواهد شد و همان آزمون گواهینامه کافی است. حتی ۲۲ روز مانده به آزمون ارتقا یعنی در ۲۵ مرداد، معاونت آموزشی رسماً اعلام کرد که نیازی نیست دانشجویان دو بار آزمون بدهند. اما تنها ۴۰ ساعت مانده به برگزاری امتحان، به‌یکباره اعلام شد که همه باید در آزمون ارتقا شرکت کنند؛ به استاد استعلامی که از سازمان نظام پزشکی گرفته بودند. این تغییر ناگهانی شوک بزرگی برای رزیدنت‌ها بود. بسیاری از رزیدنت‌ها که در شهرستان‌ها بودند، در روزهای نزدیک به اربعین برای بازگشت به تهران با مشکل کمبود بلیت اتوبوس مواجه شدند، چون اغلب اتوبوس‌ها در مسیر مرز مهران و زانران اربعین بودند. بسیاری از دانشجویان ناچار شدند با سختی فراوان خود را از شهرستان‌ها به تهران برسانند و مستقیم از ترینال به جلسه آزمون بروند.»

اطلاع‌رسانی نتایج در زمان بندی نادرستی صورت گرفت

شاهسون با اشاره به این موضوع که اعلام نتایج در شرایط مناسبی اعلام نشد، می‌گوید: «از همه بدتر اینکه نتیجه آزمون ارتقا در زمان مناسب اعلام نشد. آزمون ارتقا در ۲۵ مرداد برگزار شد و آزمون کتبی بودرد و گواهینامه در ۶ شهریور. طبیعی بود که دانشجویان باید پیش از آزمون شهریور بدانند در آزمون ارتقا قبول شده‌اند یا نه، اما نتایج به‌موقع منتشر نشد. تنها دو یا سه روز قبل از آزمون بودرد، نتایج اعلام شد و آن هم فقط به‌صورت «قبول» یا «مردود»؛ بدون ذکر نمره. این در حالی است که همیشه نمره دقیق اعلام می‌شد. دلیل این تغییر هم روشن بود؛ سطح بالای کمک‌ها و ساده‌سازی آزمون ارتقا باعث شده بود انتشار واقعی باروند معمولی همخوانی نداشته باشد. به بیان ساده، اگر آزمون ۱۵۰ سؤال داشت و بالاترین نمره ۱۴۰ بود، امکان نداشت روی نمودار نمرات منطقی نمایش داده شود. برای همین، وزارتخانه فقط قبولی یا مردودی را اعلام کرد و همین مسئله استرس مضاعفی به دانشجویان وارد کرد.»

شاهسون با اشاره به این نکته که مسئولان پیش از آزمون وعده‌های مختلفی را داده بودند؛ اما در عمل شاهد یک رویه دیگر بودند، بیان می‌کند: «مسئولان ابتدا وعده دادند که از دانشجویان حمایت خواهند کرد، به همین جهت آزمون یک ماه عقب افتاد، نمونه‌سؤالات زیادی منتشر شده و گفته شد نمره‌گذاری و سطح سؤالات تسهیل می‌شود و وعده‌های شفاهی و کتبی مبنی بر همراهی داده شد. دانشجویان دلگرم شدند و تصور کردند شرایط به نفع آن‌ها خواهد بود؛ اما در جلسه آزمون دریافتند سطح سؤالات زمین تا آسمان از چیزی که وعده‌داده شده بود متفاوت است.»

«دلیل اصلی این اختلاف این بود که سؤالات آزمون ارتقا و سؤالات آزمون بودرد را هیئت استنادی متفاوت طراحی می‌کنند؛ سطح سخت‌گیری در آزمون بودرد سال‌ها سخت‌تر بوده و امسال طراحان این نکته را در نظر نگرفتند. پس از اینکه این دو آزمون که برای حدود ده سال جدا برگزار می‌شدند یک‌بار دیگر با یکدیگر برگزار شدند، بسیاری از افرادی که انتظار داشتند با قبولی در این آزمون‌ها به‌عنوان متخصص وارد بازار کار شوند، دچار مشکل شدند و عملاً نیروی بالقوای از دست رفت.»

سال است، بنابراین کسی که سال اول بود برای رفتن به سال دوم، کسی که سال دوم بود برای رفتن به سال سوم و کسی که سال سوم بود برای رفتن به سال چهارم، همگی با یک آزمون سنجیده می‌شدند. اما رزیدنت‌های سال چهارم در صورت قبولی در آزمون، دیگر ارتقا نمی‌یافتند، بلکه گواهینامه تخصص در یافت می‌کردند، یعنی قبولی آن‌ها معادل پایان دوره و آغاز فعالیت به‌عنوان متخصص بود. هر سطح از این آزمون حداقل نمره خاص خود را دارد. به‌طور معمول؛ سسال اول به دوم؛ حداقل نمره ۶۵، سال دوم به سوم؛ حداقل نمره ۷۵، سال سوم به چهارم؛ حداقل نمره ۸۵، سال چهارم گواهینامه؛ حداقل نمره ۹۵.»

شاهسون در ادامه گفت: «آزمون دیگری هم وجود دارد به نام آزمون بودرد. کسانی که گواهینامه تخصص را دریافت می‌کنند، برای ادامه تحصیل در مقطع فوق‌تخصص باید در آزمون بودرد شرکت کنند و قبول شوند. در واقع داشتن بودرد مانند یک گواهی معتبر است که اجازه می‌دهد فرد در آزمون فوق‌تخصص شرکت کرده و سپس انتخاب رشته کند. کاربرد دیگر آزمون بودرد، ورود به‌عنوان هیئت‌علمی دانشگاه‌است. معمولاً افرادی که جزء ۵ تا ۱۰ درصد برتر در این آزمون قرار می‌گیرند، در صورت نیاز دانشگاه‌ها، به‌عنوان هیئت‌علمی جذب می‌شوند. غیر از این، آزمون بودرد استفاده دیگری ندارد. سطح این دو آزمون کاملاً متفاوت است. برای مقایسه می‌توان گفت آزمون ارتقا مانند بازی در لیگ برتر ایران است، اما آزمون بودرد در حد لیگ‌های اروپایی است، یعنی سطح دشواری آن بسیار بالاتر است.» شاهسون با توضیح این نکته که امسال شاهد اتفاقی بی‌سابقه در نحوه برگزاری آزمون‌ها بودیم، گفت: «اما اتفاقی که امسال افتاد این بود که دو آزمون گواهینامه و بودرد را ادغام کردند. پیش‌تر سطح سؤالات آزمون گواهینامه برای رزیدنت‌های سال چهارم پایین‌تر در نظر گرفته می‌شد؛ چراکه منطقی بود کسی که چهار سال در رشته خود آموزش دیده، چندین آزمون درون‌بخشی داده و پس از عبور از فیلترهای متعدد توسط دانشگاه به وزارت بهداشت معرفی شده است، دیگر لازم نیست تحت‌فشار سنگینی قرار بگیرد، چون اگر در طول دوره آموزش کافی ندیده بود یا صلاحیت علمی نداشت، اساساً اجازه ارتقا پیدا نمی‌کرد، بنابراین رسیدن به سال چهارم به این معناست که فرد توانایی علمی و عملی لازم را کسب کرده و می‌تواند به‌عنوان متخصص وارد جامعه شود و خدمت کند. دوستان مسئول، امسال آزمون را تغییر داده‌اند و اعلام کرده‌اند آزمون قبلی ملاک مناسبی برای سنجش صلاحیت افراد به‌عنوان متخصص نیست. اشکال اساسی این تصمیم همین جا بود. اگر واقعاً آزمون ارتقا معیار مناسبی برای سنجش صلاحیت نبود، پس چطور سال‌های گذشته هزاران نفر از همین مسیر متخصص شده و وارد جامعه شده‌اند؟ اگر آزمون بی‌اعتبار بوده، این به معنای خیانت به سلامت مردم است. اما اگر درست عمل کرده و افراد شایسته را عبور داده، دلیلی ندارد آزمون جدید را ناگهان بسیار سخت‌تر و فشار سنگینی به رزیدنت‌های سال آخر وارد کند.»

تغییرات در آزمون‌ها تنها ۵ ماه پیش از آزمون اعلام شد

غیرحرفه‌ای بوده، بیان کرد: «رزیدنت سال چهارم علاوه بر استرس آزمون ارتقا که قبولی در آن شرط دریافت گواهینامه و آغاز فعالیت به‌عنوان متخصص است، باید ظرف دو سه هفته بعد در آزمون بودرد هم شرکت کند؛ آزمون‌ی به‌مراتب دشوارتر. این هم‌زمانی باعث چندبرابر شدن فشار روانی و استرس دستیاران می‌شود. طبق قانون، هرگونه تغییر در آزمون‌ها چه در منابع، چه در شیوه برگزاری باید حداقل یک سال قبل اطلاع‌رسانی شود. خود وزارت بهداشت هم هر سال جدول زمان‌بندی امتحانات را از مدت‌ها قبل منتشر می‌کند. اما امسال این تغییر بزرگ تنها پنج ماه پیش از آزمون و تازه در فرودین اعلام شد. از طرفی در بسیاری از رشته‌ها، رزیدنت‌های سال چهارم از اردیبهشت یا خرداد از بخش‌ها آزاد می‌شدند تا زمان کافی برای مطالعه داشته باشند. اما امسال هم‌زمان با درگیری کشور در جنگ ۱۲ روزه رزیدنت‌ها به‌ویژه در استان‌های دیگر مثل تهران، ایلام، اصفهان و کرمانشاه مجبور شدند به‌عنوان نیروی درمانی در بیمارستان‌ها حاضر شوند. در این شرایط، با وجود قول‌هایی مبنی بر حمایت و جبران، فشار کاری و روحی زیادی به دانشجویان وارد شد.»

شاهسون در ادامه با توضیح روند آزمون ارتقا و اتفاقاتی که پیرامون این آزمون افتاده این‌گونه بیان کرد: «برای آزمون ارتقا، مسئولان ابتدا زمان امتحان را یک ماه به تعویق انداختند و اعلام شد تعداد زیادی از سؤالات سال‌های گذشته را به‌عنوان نمونه در آزمون گنجانده‌اند. همین